

Πατριαρχική Απόδειξις επί τοις Χριστουγέννοις

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Ἀδελφοί συλλειτουργοί καί εὐλογημένα τέκνα,

Φθάσαντες καί πάλιν εἰς τήν πάμφωτον ἑορτήν τῆς κατά σάρκα Γεννήσεως τοῦ ἐπισκεψαμένου ἡμᾶς ἕξ ὕψους Σωτῆρος Χριστοῦ, δοξάζομεν ἐν ψαλμοῖς καί ὕμνοις τό ὑπερουράνιον ὄνομα Αὐτοῦ. Ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ προαιωνίου Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον», τό ὑπέρολογον «ἀεὶ μυστήριον» τῆς

θεανθρωπίνης κοινωνίας.

Ὁ Θεός, ὡς λέγει μέ ὑπέροχον τρόπον ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, «ὡς φιάνθρωπος ἐκ τῆς ἀνθρώπου οὐσίας ἀληθῶς ἄνθρωπος γεγονώς, τὸν τοῦ πῶς ἄνθρωπος γέγονε τρόπον μένει διὰ παντὸς ἔχων ἀνέκφαντον· ὑπὲρ ἄνθρωπον γὰρ γέγονεν ἄνθρωπος».

Ἡ θεία Ἐνσάρκωσις, ὁμοῦ μετὰ τῆς φανερώσεως τῆς ἀληθείας περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτει καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν τελικὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν κατὰ χάριν θέωσιν. Θεολογικώτατα, ὁ Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας διακηρύσσει ὅτι ὁ Χριστός «τὸν ἀληθινὸν ἄνθρωπον καὶ τέλειον πρῶτος καὶ μόνος ἔδειξεν».

Ἐκτοτε, ὁ τιμῶν τὸν Θεὸν ὀφείλει νὰ σέβεται καὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὁ ὑποτιμῶν τὸν ἄνθρωπον ἀσεβεῖ πρὸς τὸν Θεόν, τὸν προσλαβόντα τὴν ἡμετέραν φύσιν. Ἐν Χριστῷ, ὁ λόγος τῆς θεολογίας περὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ λόγος περὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἔνσαρκος Θεία Οἰκονομία ἀναιρεῖ ὀριστικῶς τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ὡς δυνάστου, τιμωροῦ καὶ ἀντιπάλου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστός εἶναι πανταχοῦ, πάντοτε καὶ ἐν παντί ἢ ἄρνησις τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ἐλευθερίας του.

Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἡ σὰρξ τὴν ὁποῖαν ἀνέλαβεν ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐκπροσωπεῖ, ἐκφράζει καὶ διακονεῖ αὐτὸ τὸ πανσωστικόν

μυστήριον τῆς θεανθρωπινότητος.

Μέ λάβαρον τήν ἐν Χριστῷ «ἄλλην πλᾶσιν» τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἀνακαίνισιν συμπάσης τῆς κτίσεως, ἡ Ἐκκλησία δίδει καί σήμερον τήν καλήν μαρτυρίαν ἔναντι ὄλων τῶν ἐξελίξεων, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τήν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί τήν ἀκεραιότητα τῆς δημιουργίας, βιοῦσα καί κηρύττουσα τήν ἀλήθειαν τῆς γνησίας πνευματικῆς ζωῆς καί τόν πολιτισμόν τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀλληλεγγύης.

Διδοῦσα λόγον «περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος», οὐδόλως θεωρεῖ τόν σύγχρονον πολιτισμόν ὡς τήν νέαν ἀμαρτόζων Νινευί, ἐπικαλουμένη ὡς ὁ Ἰωνᾶς τήν θείαν μῆνιν ἐπ’ αὐτόν καί τόν ἀφανισμόν του, ἀλλά ἀγωνίζεται διὰ τήν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσιν αὐτοῦ.

Ἀπαιτεῖται εἰς τήν ἐποχὴν μας ποιμαντική φαντασία, διάλογος ὄχι ἀντίλογος, μετοχή ὄχι ἀποχή, συγκεκριμένη πρᾶξις ὄχι ἀπόκοσμος θεωρία, δημιουργική πρόσληψις ὄχι γενική ἀπόρριψις.

Ὅλα αὐτά δέν λειτουργοῦν εἰς βάρος τῆς πνευματικότητος καί τῆς λατρευτικῆς ζωῆς, ἀλλά ἀναδεικνύουν τήν ἀδιάσπαστον ἐνότητα τῆς λεγομένης «καθέτου» καί «ὀριζοντίου» διαστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας καί μαρτυρίας. Πιστότης εἰς τήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ἐγκλωβισμός εἰς τό παρελθόν, ἀλλά ἀξιοποίησις τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος προσφυῶς ἐν τῷ παρόντι.

Καί κατά τό παριπεῦον ἔτος, ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ Covid - 19 ἐταλάνισε τήν ἀνθρωπότητα. Δοξάζομεν τόν Θεόν τοῦ ἐλέους, τόν κρατύναντα τούς εἰδικούς ἐπιστήμονας εἰς τήν ἀνάπτυξιν ἀποτελεσματικῶν ἐμβολίων καί ἄλλων φαρμάκων διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως καί καλοῦμεν ὅσους πιστούς δέν ἔχουν ἀκόμη ἐμβολιασθῆ νά τό πράξουν, πάντας δέ νά ἀκολουθοῦν τά προτεινόμενα ὑπό τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα προστασίας.

Ἡ ἐπιστήμη, ἐφ’ ὅσον λειτουργεῖ ὡς διάκονος τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι πολύτιμον δῶρον τοῦ Θεοῦ. Ὅφείλομεν νά δεχώμεθα εὐγνωμόνως τό δῶρον καί νά μή παρασυρώμεθα ἀπό τὰς ἀνευθύνους φωνάς τῶν μή ἐπαϊόντων καί τῶν αὐτοανακηρυχθέντων εἰς ἐκπροσώπους τοῦ Θεοῦ καί τῆς γνησίας πίστεως «πνευματικῶν συμβούλων», αὐτοαναιρουμένων ὅμως οἰκτρῶς, λόγῳ τῆς ἀπουσίας ἀγάπης πρὸς τόν ἀδελφόν, τήν ζωὴν τοῦ ὁποῖου ἐκθέτουν εἰς μέγαν κίνδυνον.

Τιμιώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα,

Μέ ἀμετακίνητον πίστιν ὅτι τήν ζωὴν ἐκάστου ἐξ ἡμῶν καί τήν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης κατευθύνει ὁ Θεός τῆς σοφίας καί τῆς ἀγάπης, προσβλέπομεν εἰς ἓν αἴσιον 2022, τό ὁποῖον, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξωτερικῶν δεδομένων καί τῶν

ἐξελίξεων, θά εἶναι δι' ἡμᾶς πάντας ἔτος σωτήριον, ἐφ' ὅσον καί κατ' αὐτό τήν πορείαν τῶν πραγμάτων κατευθύνει ὁ φιланθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν Χριστός, «ὁς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Τοῦ Κυρίου εὐδοκοῦντος, κατά τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα τοῦ ἐπερχομένου ἔτους, θά πραγματοποιηθῆ ἐν τῷ πανσέπτῳ καθ' ἡμᾶς Κέντρῳ, ἡ τελετή Καθαγιαμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου. Θεωροῦμεν ἀνεπανάληπτον θείαν δωρεάν πρὸς τήν ἡμῶν Μετριότητα, ὅτι θά ἀξιωθῶμεν νά προστῶμεν τῆς πανηγυρικῆς καί καταλυτικῆς αὐτῆς τελετουργίας διὰ τετάρτην φοράν κατά τήν διάρκειαν τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Πατριαρχίας. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

Μέ αὐτά τά αἰσθήματα, προσκυνοῦντες εὐσεβοφρόνως τό ἐν Βηθλεέμ τεχθέν παιδίον Ἰησοῦν, στρέφομεν τήν σκέψιν ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐκεῖσε ἀδελφούς Χριστιανούς μας καί προσευχόμεθα διὰ τήν εἰρηνικὴν καί ἀρμονικὴν συνύπαρξιν ὅλων τῶν διαβιούντων εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν.

Ἐπί δέ τούτοις, εὐχόμεθα πᾶσιν ὑμῖν, τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν, εὐλογημένον τό Ἅγιον Δωδεκαήμερον, ὑγιερὸν δέ, καλλίκαρπον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καί μεστόν θείων δωρημάτων τόν νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, Ὡ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

Χριστούγεννα, βκα'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Πηγή: pemptousia.gr